

קוֹן לְצַפּוֹר

דְּנִי וְאַחֹתוֹ מִיָּרִי מְצֵאוּ בְּחֹצֵר בֵּיתְכֶם גּוֹזֵל קֶטָן. צִיץ הַגּוֹזֵל בְּקוֹל חֲלָשׁ, כְּאֵלוֹ קָרָא: אִמָּא! אִמָּא! מְהֵרוּ הָאֵחַ וְהָאָחוֹת אֶל הַגּוֹזֵל, אִךְ פְּתֹאם שְׁמָעוּ קוֹל צִיּוֹץ חֲזָק. "זוֹהִי הַצַּפּוֹר הָאֵם," אָמְרָה מִיָּרִי, "הִיא בָּאָה לְשֹׁמֵר עַל גּוֹזְלָהּ." פָּנָה דְּנִי אֶל הַצַּפּוֹר וְאָמַר בְּקוֹל רֶדֶד: "הָאֵם אֵת פּוֹחֲדָתָּ? אֵל תִּפְחָדִי, אִמָּא צַפּוֹר, אָנוּ רוֹצִים רַק לְעֹזֵר." מְהֵרָה דְּנִי אֶל הַמְּחֹסֵן, הִבִּיא מְשֶׁם סֵלֶם וְהִשְׁעִין אוֹתוֹ עַל הָעֵץ. עָלְתָה מִיָּרִי בְּסֵלֶם. דְּנִי הִגִּישׁ אֶת הַגּוֹזֵל לְמִיָּרִי. מִיָּרִי שָׁמָּה אֶת הַגּוֹזֵל בְּתוֹךְ הַקּוֹן וְיָרְדָה בְּזִהִירוֹת מִן הַסֵּלֶם. שְׁמָחָה מִיָּרִי וְאָמְרָה: "הַגּוֹזֵל נִמְצָא עֲכָשׁוּ שׁוֹב בְּבֵיתוֹ, בִּקְוֹן." הַצַּפּוֹר חָגָה מְסֻבִּיב לְעֵץ, מְתַבּוֹנְנֶת בִּילָדִים וּמְצִיץָת. תּוֹדָה! תּוֹדָה! צִיץָה הַצַּפּוֹר. חִיבוּ דְּנִי וּמִיָּרִי.